

עת"א 12993/05/17 - מדינת ישראל, שירות בתי הסוהר נגד יונתן אלרואי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 12993-05-17 שב"ס - משרד עתירות אסירים מרכז נ' אלרואי(אסיר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקשת נגד המשיב
כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
מדינת ישראל שירות בתי הסוהר
יונתן אלרואי (אסיר)

החלטה

1. בפני בקשה להורות על המשך החזקתו של העותר בהפרדת יחיד למשך 6 חודשים.

2. המשיב מוחזק בהפרדת יחיד מ-28.7.16 על פי החלטות מנהליות של גורמי שב"ס. ב-15.2.17 האריך בית המשפט המחוזי בבאר שבע את המשך החזקתו בהפרדת יחיד למשך 4 חודשים שמנינם עד ליום 26.5.17 (עת"א אלרואי יהונתן - כך במקור להלן: הבקשה הקודמת).

ב-23.5.17 הוארכה החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד עד למתן החלטה.

3.

העתירה הוגשה לפי סעיף 19ה. לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב - 1971 (להלן: פקודת בתי הסוהר). נטען כי החזקת המשיב בהפרדת יחיד נדרשת לשם שמירה על שלומו וביטחונו של האסיר או אסירים אחרים ולשם מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר, והכל כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת.

4. נטען כי המשיב מוגדר אסיר התראה וטעון הגנה ותלויים ועומדים נגדו תיקי חקירה פתוחים בגין עבירות שביצע לכאורה מתוך כותלי הכלא וקיים בעניינו מידע מודיעיני של כוונות פגיעה באחר וכוונות פגיעה בו וכן איום על איש סגל ומעורבות בהימורים ובהברחת והסלקת אמל"ח קר. מנוע טלפונים למעט אשתו בתו ועו"ד.

5. המשיב מתנגד להמשך החזקתו בהפרדה. בדיון בפני הפנה ב"כ המשיב להחלטת בהמ"ש בבקשה

הקודמת וטען כי המידעים עליהם נסמכת העתירה נושא הדיון הם אותם מידעים שהוגשו בבקשה הקודמת ושם קבע כב' השופט משניות שדן בעתירה כי הוא נעתר לבקשה בחלקה כי לא שוכנע ש"החמן שקיים נגד העותר מצדיק את החזקתו בהפרדת יחיד למשך פרק הזמן המירבי כפי שהמבקשת כותבת בבקשה" והורה למבקשת לבחון ביתר שאת את האפשרויות הטיפוליות בעניינו של העותר, וכן את אפשרויות שיבוצו בין אם בהפרדה זוגית ובין אם באגף שמור, או בכל מסגרת מתאימה שתמצא ראוייה לנסיבותיו האישיות של העותר.

6. בדיון בפניי נתבקשה ב"כ המבקשת להסביר אלו בחינות נעשו בעקבות ההחלטה בבקשה הקודמת והאם נבדקו אפשרויות שיבוצו באגף רגיל או באגף שמור בבתי כלא אחרים ולא רק באזור המרכז.

7. ב"כ המבקשת הציגה חוות דעת (חוות דעת הפרדה 2429910) המפרטת את פעולות הבדיקה שנעשו ב-6 בתי כלא (רמון, איילון, רימונים, השרון, שקמה ואשל) ממנה עולה כי לא נמצא אסיר המתאים לשהות עם המשיב בהפרדה זוגית ולא נמצא אסיר באגף השמור היכול לשהות עם האסיר ואין תא פנוי להחזקתו בנפרד בתא שמור.

הוגשו לעיוני הידיעות המודיעיניות עליהן מבוססת הבקשה. הידיעות הוצגו בפני בהמ"ש בדיון בבקשה הקודמת. למעט, שש ידיעות שנתקבלו לאחר החלטת בהמ"ש בבקשה הקודמת (ידיעות המסתיימות בספרות 257,722,757,303,112 ו-098, להלן: הידיעות החדשות)

8. סעיף 19ב. לפקודת בתי הסוהר מונה את העילות להחזקת אסיר בהפרדה וזו לשונו:

"ניתן להחזיק אסיר בהפרדה אם ההפרדה נדרשת לאחת מאלה והכל כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרכי אחרת -

(1) ביטחון המדינה.

(2) ביטחון בית הסוהר.

(3) שמירה על שלומם או בריאותם של האסיר או של אסירים אחרים.

(4) מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר.

(5) מניעת עבירת אלימות, עבירה לפי סימן ב' לחוק מאבק בארגוני פשיעה התשס"ג - 2003 או עבירה על עסקת סמים לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

המבקשת סומכת בקשתה על העילות המנויות בס"ק 3 ו-4.

9. מלשונם של הסעיף ברור כי החזקת אסיר בתנאי הפרדה היא בבחינת חריג לעיקרון, לפיו דרך הכלל

יוחזק אסיר ביחד עם כלל האסירים. לאסיר עומדת זכות לקיום אנושי בסיסי בין כותלי הכלא בכפוף להגבלות המתחייבות מצרכי המאסר ושליטת החופש האישי הנובעת ממנו. ניתן לשלול "חופש" זה רק בהתקיים עילות הפרדה המנויות בסעיף 19ב. לפקודת בתי הסוהר וגם בהתקיימם, החזקתו של אסיר בהפרדה חייבת להצטמצם רק למשך הזמן ההכרחי ועל הרשות לבחון באופן רצוף את המשך הצורך וההצדקה בהפרדה ואפשרות להקלה בחומרת הפגיעה הנובעת ממנה, למשל העברה להפרדה זוגית או הקלה בדרך אחרת, בהתאם לנסיבות. ככל שתקופת ההפרדה מתארכת, כך גובר הנטל על הרשות המוסמכת להצביע על קיומו של צורך חיוני בהמשך ההחזקה בתנאי הפרדה, נוכח הפגיעה הטמונה בה לזכויותיו של אסיר.

10. עינתי בעיון רב בכל הידיעות המודיעניות שהוצגו לעיוני. אקדים ואומר כי אף לא אחת מהידיעות החדשות מקימה עילה להחזקת אסיר בהפרדה ואין בהן כדי לחזק את התשתית

שהוצגה בפני בהמ"ש בבקשה הקודמת. הידיעות החדשות מצביעות על התנהגות שלילית המתייחסת ברובה לשיחות טלפון מעל הזמן המותר.

11. מאחר והמשיב שוהה בהפרדה מתאריך 28.7.16 ברור כי הידיעות שגרמו להכנסתו של המשיב להפרדה הן הידיעות המסתיימות בספרות 103, 258,688, 131.

12. אני שותפה לדעתו של כב' השופט משניות כי החומר המודיעיני שהוצג לעיונו אינו מצדיק את המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד לתקופה שהתבקשה של 6 חודשים.

13. אין בידי לקבל פרשנותה של ב"כ המבקשת כי החלטת בהמ"ש בבקשה הקודמת מדברת בעד עצמה ומשמעותה שקיימת עילה להמשיך ולהחזיק את המשיב בהפרדת יחיד מעבר לתקופה של ארבעה חודשים.

14. אוסיף, כי מאז קבלת הידיעות שהביאו להכנסתו של העותר להפרדה וחרף חלוף הזמן לא נעשה דבר ע"י הרשות לבדוק מידת תקפותן של הידיעות הנ"ל וכפי שציינתי, גם לא נתקבלו ידיעות נוספות המקימות עילה להחזקת המשיב בהפרדה. יודגש, החוק קובע שאסיר יוחזק בהפרדה " **כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת**". **לא שוכנעתי כי קיים צורך חיוני בהמשך החזקתו של המשיב בהפרדה.**

הטענה כי לא נמצא אסיר אחר המתאים לשהות עם המשיב בהפרדה זוגית או באגף השמור, איננה מצדיקה המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד. מצופה מרשויות שב"ס שזה תפקידם למצוא למשיב את המסגרת המתאימה.

15. סכומו של דבר, לא שוכנעתי שהחמ"ן שהוצג מקים עילה מספקת להמשך החזקתו של המשיב

בהפרדה.

לפיכך אני מורה על העברתו של המשיב לאגף השמור, במקום שימצא באחד מבתי הכלא בארץ, או למסגרת מתאימה אחרת על פי שקול דעת הגורם המוסמך.

ההחלטה תכנס לתוקפה תוך 21 ימים שמנינם מתאריך 2.6.17.

ההחלטה תשלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ז, 01 יוני 2017, בהעדר הצדדים.